

la tribuna

Un Govern que actua tard i malament

Els CDI es podrien haver assolit molt abans i conseqüentment amb unes millors condicions per a Andorra

PERE LÓPEZ

Primer Secretari del PS

Acabem de tancar el 2014. Durant aquest any que hem deixat enrere –i m'atreviria a dir durant tota aquesta legislatura– els titulars dels mitjans de comunicació han anat farcits de les sigles CDI, els famosos convenis per evitar la doble imposició. Uns acords que, per sintetitzar, permetran que Andorra pugui ser un país més competitiu. Uns acords que els socialdemòcrates fa anys que impulsem i que sempre tindran el nostre suport. I ara que la signatura del CDI amb Espanya és imminent i que el conveni amb França aviat serà d'aplicació, cal preguntar-se: la negociació del Govern de DA permetrà que tinguem els millors acords possibles? La resposta no admet dubtes i es resumeix amb dos lletres: no.

És inadmissible que DA tregui pit per la conclusió d'uns acords que a dia d'avui ja haurien d'estar en aplicació i amb unes condicions molt més favorables per al nostre país. Fer propaganda de la mala gestió és la cirereta final de l'enorme decepció que han representat els quatre anys de Govern dels demòcrates. I m'explico.

ÉS INADMISSIBLE QUE DA TREGUI PIT PER UNS ACORDS QUE JA HAURIEN D'ESTAR EN APLICACIÓ

El 2 d'abril del 2013 el ministre de Finances i Funció Pública del Principat d'Andorra, Jordi Cinca, va signar conjuntament amb el ministre d'Economia i de Finances, Pierre Moscovici, i el ministre encarregat del pressupost, Bernard Cazeneuve, el conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda (en endavant el CDI) que va ser aprovat pel Consell General el dia 9 d'octubre de l'any 2014. Cal recordar que les negociacions del text es van concloure prèviament amb la rúbrica del conveni fiscal el 4 d'abril del 2012 en una reunió de les dues delegacions, encapçalades per Christian Co-molet-Tirman, *conseiller maître* encarregat dels Afers Fiscals Europeus i Internacionals de la direcció de la legislació fiscal del ministeri d'Economia, Finances i Indústria i pel ministre d'Afers Exteriors d'Andorra, Gilbert Sa-boya.

Amb caràcter previ cal destacar les cartes adreçades a principi d'octubre del 2006 per Dominique de Villepin, en què es compromet a negociar un CDI, durant l'any que segueix l'adopció per part d'Andorra de les lleis següents: societats anònimes, SARL, inversió estrangera i obligacions comptables i de forma molt més rellevant (com exposaré més endavant) l'adreçada pel ministre de Finances francès, Eric Woerth, al cap de Govern, Jaume Bartumeu, manifestant la predisposició francesa a iniciar les negociacions per a la conclusió d'un CDI a partir de l'adopció per part d'Andorra d'una llei relativa a la imposició fiscal sobre les empreses.

El Consell General va aprovar en la seva sessió del 29 de desembre del 2010 les lleis que regulaven "la imposició fiscal sobre les empreses": l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques i l'impost sobre la renda dels no-residents.

Aquest va ser, doncs, com és obvi, el factor determinant que va permetre la conclusió posterior de la negociació del CDI l'abril de l'any 2012. Aquest fet ha estat obviat per Demòcrates per Andorra al llarg de tota la legislatura pretenent que la signatura de CDI passi a engrèixar el magre balanç de feina feta al llarg de

la legislatura. Malgrat que ens vulguin esborrar de la memòria col·lectiva, cal recordar que va ser el Govern liderat pel PS qui va impulsar les esmentades lleis, i del grup parlamentari que li donava suport. No es tracta de voler paternalitzar la signatura d'aquests acords, sinó d'explicar els fets simplement tal com són.

Els 14 consellers que integren el grup parlamentari socialdemòcrata el desembre de l'any 2010 van ser els únics a votar favorablement a l'adopció de les lleis que França exigia relatives a

LA LEGISLACIÓ DEL PS VA SER LA QUE VA PERMETRE QUE ÀNDORRA RUBRIQUÉS EL 2012 EL CDI FRANCÈS

"la imposició fiscal sobre les empreses".

Les lleis esmentades eren imprescindibles per poder signar convenis per evitar la doble imposició, ja que sense les mateixes i amb manca d'imposició no hi havia possibilitat d'establir convenis per evitar la doble imposició.

La tramitació de les lleis necessàries per signar convenis de doble imposició no va ser una

tasca fàcil; els projectes de llei van ser entrats a tràmit el mes de setembre de l'any 2009. Per tant, les lleis es van aprovar 15 mesos després de la seva entrada a tràmit després de nombroses pròrrogues i d'un llarg, llarguíssim treball en comissió i fora de la comissió.

Per tal d'evitar el vot negatiu de CR (la denominació anterior de molts dels actuals integrants de DA) a les esmentades lleis va ser imprescindible que el PS no tramités cap llei de l'impost sobre la renda. L'acceptació per part del PS de la "condició innegociable" imposada per CR va obrir posteriorment un llarg període de treball en comissions i de llarguíssimes reunions de treball entre els integrants de la comissió legislativa de finances de CR, del PS i de les que també vaig tenir el privilegi de participar-hi.

L'avenç assolit va ser realment molt important, Andorra legisla a final del 2010 per primer cop una imposició directa sobre els rendiments empresarials; això sí, ho feia més de 17 anys després de l'aprovació de la Constitució. He de recordar-ho un cop i un altre davant la voluntat d'ocultar la iniciativa per als grups de l'oposició del moment i amb els únics vots favorables del PS. Aquella legislació va ser la que va permetre que Andorra rubriqués l'any

2012 un CDI amb França.

En relació amb la implantació del marc fiscal i l'impacte que ha tingut sobre els empresaris, cal fer esment que els condicionants per als nostres empresaris eren molt millors durant els anys dels governs liberals i especialment durant el llarg període en què Toni Martí era el president del grup parlamentari liberal. Però si en aquell moment no es va saber anticipar en una legislació necessària i que tant necessita la nostra economia; tampoc ha estat gaire més diligent amb la tramitació de l'impost sobre la renda, ja que li ha calgut tota la legislatura per tirar-la endavant.

Les conseqüències del retard legislatiu previ als dos anys de govern socialdemòcrata i el posterior retard per part de DA a legislar sobre l'impost de la renda

MOLTES OPORTUNITATS DE NEGOCI A ÀNDORRA I FORA D'ÀNDORRANS I ESTRANGERS S'HAN ESCAPAT

(al qual ja s'havien oposat l'any 2009 els seus homònims de CR) sobre la nostra economia i sobre la creació de llocs de treball és òbviament difícil de valorar, però no es pot enganyar els ciutadans i no dir-los les moltes oportunitats de negoci a Andorra i fora d'Andorra que empresaris andorranos i/o empresaris estrangers a Andorra s'han escapat.

Certament, l'aprovació dels CDI amb França i Espanya suposaran un petit pas endavant que aplaudim, però tothom també ha de saber que aquests passos endavant es podrien haver assolit molt abans i conseqüentment amb unes millors condicions per a Andorra.

Als ciutadans tampoc se'ls pot enganyar sobre el fet que Andorra arriba al tram final de l'aprovació de CDI amb França i Espanya en un mal moment pel context de crisi i per la situació de les finances públiques. Per tant, el contingut final del mateix no pot ser altra cosa que pitjor del que s'hauria produït en una tramitació que hagués estat perfectament possible molts anys abans, com veurem els pròxims dies i que novament aquest fet tindrà efectes sobre la nostra economia. Aquesta és una realitat que ja no podem canviar. Cal mirar endavant. Però per conduir el futur d'Andorra amb seguretat a vegades també cal mirar enrere per saber d'on venim.

